

der Sted o. s. v. Herved har Lovgiveren tilkendegivet, at disse Stats-Embedsmænd faae paa et ganske særegt Standpunct, og jeg troer det er Repræsentationens Sag, forsaavidt den skal holde over Grundloven, at sørge for, at Grundlovens Bud skeer fyldest; men dette skeer ikke, undtagen naar hine Embedsmænd fattes i en uafhængig Stilling ved den Gage, der gives dem. Det kunde tænkes, at en Regjering — jeg siger udtryffeligt en Regjering, thi om den nærværende, troer jeg ikke, at det gjælder, — vilde have Domstole, der vare afhængige af den. Man kunde godt tænke sig, at det i en politisk Øseringsperiode kunde være af Bigtighed for en Regjering at gjøre Domstolene afhængige af sig, men det er ganske vist, at det sikreste Middel hertil vilde være, at sætte Medlemmerne af hine Domstole paa en lav Gage, thi derved bringes de ind paa Sollicitantbanen. Det er umuligt for mange af disse Embedsmænd at subsistere i deres Stilling, naar de ingen privat Formue have, eller naar de have en stor Familie. Ved at sætte dem paa en lav Gage, troer jeg altsaa, at Regjeringen sikrest bringer dem i Afhængighedsforhold, blandt Andet ved, som sagt, at tvinge dem ind paa Sollicitantbanen. Hvem Andre end Repræsentationen skal nu varne herimod, og altsaa troer jeg ikke, at det opstillede Princip kan gjælde i Almindelighed, men allermindst Medlemmerne af de collegiale Domstole. Jeg mener altsaa, at det netop maa blive Rigsdagens Sag, naar Regjeringen ikke vil bidrage til, at disse Embedsmænd faae en uafhængig Stilling ved passende Gager, da selv at foranledige, at dette skeer, netop for at der saaledes kan holdes over Grundlovens Aand og Ord. Jeg haaber, at den ærede Landstingsmand ikke vil miskende, hvad jeg har sagt, thi det er, som sagt, ingenlunde begrundet i nogen Mistro til hans constitutionelle Sindelag, jeg troer kun, at det er en liden Inconsequents, hvori han har gjort sig skyldig. Jeg skulde end ikke have fremdraget det paaante Princip, naar det ikke, som allerede anført, nyligt var bleven gjort gjældende med megen Styrke paa et andet Sted; derfor meente jeg, at jeg ikke burde lade det staa uimodsagt, og navnlig, fordi det er kom-

met fra den Side, hvorfra jeg ikke havde ventet det, har jeg tilladt mig at opholde Thinget med disse Par Ord.

Drejer: Den lille Feiltagelse, der indløb i Citeringen i den høitagtede Ministers sidste Foredrag af Paragrapherne, foranlediger mig til at ønske besvaret, om jeg har misforstaaet den høitagtede Ministers Uttringer, naar jeg har opfattet dem, som om han ikke bestemt vilde modsætte sig det af mig stillede Øndringsforslag til § 1, men vilde aldeles overlade det til Thingets Afgjørelse. Jeg skal hertil og til hvad jeg allerede har anført føie et Par Bemærkninger. Det vilde naturligvis være af Interesse at vide, om den vedkommende Minister under Udførelsen af de ældre Dyrtidslove og navnlig Loven af 5te April 1855 har seet sig istand til at komme til Bished om Tilstedeværelsen af de Betingelser, Lovudkastet opstiller, for at de Vedkommende kunde erholde Adgang til de dengang tilstaaede Understøttelser, navnlig om han har kunnet opfylde den Bestemmelse, der gik ud paa, at de Formuende Intet skulde have efter bemeldte Lov, eller om han ikke har seet sig nødsaget til i mange Tilfælde at lade Hensynet til Formuenhed ialmindelighed falde bort, fordi det ikke var gjørligt i denne Henseende at udfinde det Rette. Skulde det være Tilfældet, at vedkommende Minister har seet sig i en saadan Nødvendighed med Hensyn til Udførelsen af Loven af 5te April 1855, saa taler dette virkelig for, at det ogsaa nu maa være meget misligt for vedkommende Minister at fyldestgjøre den af den høitagtede Indenrigsminister udtalte Tanke: kun at komme de isærdeleshed Trængende til klækelig Hjælp og derimod at forbigaae dem, som ikke trænge. Men det er mig ikke bekjendt, at der foreligger nogen Oplysning i saa Henseende. Med Hensyn til, hvorvidt Ministeriet ved Udførelsen af § 7, naar den blev til Lov, var bundet til nogen af Reglerne i Loven af 5te April 1855, skal jeg fremdeles tillade mig at være af den Formening, at, efter hvad Udvalget i sin Betænkning har udtalt, og som en ligefrem Følge af den Indstilling, Udvalget har gjort i sin Betænkning samt i dets yderligere Øndringsforslag, maa det ligefrem antages, at Udvalget er